

Biskop Herborg Finnset, vigslingsstale, Namsos kirke 10.juni 2019, 2.pinsedag. Vigsling av Astrid Gustad Angelus til diakon i Namsos, Otterøy, Klinga, Vemundvik menigheter

Kjære Astrid, og kjære menigheter i Namsos:
Gratulerer med dagen !

Det er spesielt når det er et menneske vi *kjenner* som blir vigslet til ei kirkelig stilling: det kommer nærmere for oss. I dag er det *din dag*, Astrid – og Namsosområdet sin dag! En dag til å kjenne på godvilje, forbønn og glede som møter deg. De menighetene du gjør tjeneste i, har allerede opplevd ditt gode arbeid, og jeg er glad for at du har ønsket å gå inn i en fast, vigslet tjeneste – at du har funnet din plass, *ditt sted*.

På den siste helligdagen i pinsa, høytida som er kirka sin fest, har vi denne vigslingsgudstjenesten. Det er det en dyp symbolikk i: Det er en god dag for diakonvigsling, som vi ofte tenker på som den mest praktisk innrettede tjenesten !

Den Hellige Ånd er ikke bare en svevende størrelse, et begrep: Den Hellige Ånd er en praktisk person, som skaper mellom oss: som skaper fellesskap, nærvær, glede. Ånden gleder seg over alt fellesskap, og er den som setter oss på sporet av troa, av Gud, av hverandre.

Den Hellige Ånd gir oss *mot* .- og om vi våger å lytte til hva den sier til oss, skaper Ånden modige, varme mennesker av oss, - som kan våge å trå over de tersklene eller sperringene som vi mennesker har satt opp oss imellom, slik at vi kan komme hverandre i møte, våge å stå opp mot uretten, våge å tale de svakes sak.

Ånden er Kjærlighetens, sannhetens, fellesskapets, troens og håpets agent !

Dette er reine programerklæringa for en diakon !

Den Hellige Ånd kan ha mange navn. kanskje skulle vi sett til naturen og gitt Ånden flere navn enn det vi gir den tredje personen i Gud ?

F eks «Den store veveren»,- som vever og knytter alt sammen rundt seg, som utrettelig er ute og arbeider , som med store og små sammenføyninger skaper nye fellesskap, nye forbindelser, ny kontakt.

Ånden skaper tro i hjertene, nyskapelsen skjer midt imellom oss. Troen blir til, der Gud vil. Hos oss, i oss, mellom oss. Disse rommene er det du skal være med å åpne, Astrid: gjennom å knytte kontakt med mennesker, bekrefte medmenneskers verdighet og arbeide mot urett og for samhold, fellesskap og fred. Du skal være med på å gjøre Guds nåde, glede og fred levende mellom menneskene, her hvor du har dine oppgaver. Det er et sant Åndens arbeid. I Efeserbrevet finnes det en vakker hymne, eldre enn brevet selv, som er min hilsen til deg i dag:

¹⁶ Må han som er så rik på herlighet
gi deres indre menneske kraft og styrke ved sin Ånd.

¹⁷ Må Kristus ved troen bo i deres hjerter
og dere stå rotfestet og grunnfestet i kjærlighet.

¹⁸ Må dere sammen med alle de hellige
bli i stand til å fatte bredden og lengden, høyden og dybden,

¹⁹ ja, kjenne Kristi kjærlighet, som overgår all kunnskap. Må dere bli fylt av hele Guds fylde!
Ef 3

Kjære Astrid: Vigslingshandlinga og veien du har valgt for livet ditt setter deg inn på en sti som mange har gått før deg, i en tradisjon like lang som kirka selv. Vi legger hendene på deg og ber, ber for deg og diakontjenesten som du nå vigsles til. Langs denne stien står mange klar til å dele erfaringene sine med deg, oppmuntre deg og gå sammen med deg. Og Guds Hellige Ånd har lovd å gå foran deg.

Så gir du deg i kast med vandringa, du også. Nå skal du både følge andres spor – og selv sette spor etter deg. Gjennom det diakonale arbeidet du leder, møter du mange mennesker – alle typer folk - i alle slags livssituasjoner, og med alle varianter av livssyn. Møt dem alle med respekt - som det de er: medskapninger med en avglans av Guds bildet i seg – slik det er i oss alle. **Sett nådens spor etter deg !**